telně, že nepokládá pojištění u okresní nemocenské pokladny za požadavek nezadatelného zájmu veřejného, jenž by každou jinou úpravu tohoto poměru činil již sám sebou neplatnou a vůči okresní nemocenské pokladně neúčinnou.

Sluší tudíž i úpravu, jakou provedlo na základě § 4 nem. zák. okresní hejtmanství v Rychnově n. Kn. výměrem z 15. července 1889 pro zaměstnance cukrovaru v Kostelci n. O., pokládati vůči tamější okresní nem. pokladně, jež proti onomu výměru zákonného prostředku opravného neužila, netoliko za formálně právoplatnou, nýbrž i materielně potud za účinnou, že, pokud úprava ta jinou nebyla nahražena, t. j. až do 1. března 1909, kdy zaměstnanci cukrovaru jmenovaného byli přihlášeni, nestali se členy stěžující si pokladny a nevznikla pro podnikatele také povinnost, aby za ně příspěvky pojišťovací této pokladně odváděl.

Naříkané rozhodnutí tedy právem neuznalo nárok okr. nemocenské pokladny na jejich dodatečné zaplacení i bylo tudíž stížnost proti tomuto rozhodnutí zamítnouti jako neodůvodněnou.

Č. 102.

Administrativní řízení: Dny poštovní dopravy lze od zákonité preklusivní lhůty odpočítati jenom tehdy, když to je pro dotčený obor veřejného práva v zákoně výslovně ustanoveno.

(Nález ze dne 10. května 1919 č. 2210.)

Prejudikatura: stálá praxe víd. spr. soudu, na př. nál. ze dne 12 října 1910 č. 10075 Budw. č. 7639 A, ze dne 23. dubna 1913 č. 4221, Budw. č. 9550 A. Rovněž tak stálá praxe nejv. spr. soudu.

Věc: Emilie Deutschová, bývalá provisorní výpomocná učitelka ve Vídni, proti býv. c. k. ministerstvu kultu a vyučování ve Vídni (min. místotaj. v min. školství a nár. osvěty Dr. Stanislav Hofmann) o vrácení příspěvků zaplacených do pensijního fondu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výnosem zemské školní rady v Brně ze dne 26. října 1917 čís. 27986 nebylo vyhověno žádosti stěžovatelčině o vrácení příspěvků, které zaplatila do pensijního fondu učitelského v době služby své jako výpomocná učitelka v Přívoze od 1. ledna do 15. července 1917 částkou 204 K 75 h pro nedostatek zákonitého nároku. Odvolání z tohoto výnosu zamítlo ministerstvo kultu a vyučování rozhodnutím naříkaným jako opožděné, ježto nebylo podáno v zákonité 14denní odvolací lhůtě u zemské školní rady moravské.

Stížnost proti tomuto rozhodnutí podaná pokládá za nesprávný náhled, žádající, aby odvolání ve lhůtě rekursní již také místa podacího došlo, ježto prý stačí, bylo-li odvolání toto ve zmíněné lhůtě dáno jen na poštu. To se v případě tomto skutečně stalo, ježto byl ministerský rekurs stěžovatelčin ve 14denní lhůtě poště k další dopravě odevzdán.

Nejvyšší správní soud neshledal stížnost tuto důvodnou. Dle stálé praxe správního soudu lze dny poštovní dopravy od zákonité preklu-

sivní lhůty odpočítati jenom tehdy, bylo-li to pro dotyčný obor veřejného práva v zákoně výslovně stanoveno. Poněvadž moravský zákon o dozoru ke školám nemá takového ustanovení a zákon z 24. listopadu 1905 č. 4 z. z. z r. 1906 naopak výslovně stanoví, že stížnosti proti rozhodnutím zemské školní rady jdou na ministerstvo kultu a vyučování a že mají býti do 14 dnů po sdělení naříkaného rozhodnutí u zemské školní rady podány, měla se stěžovatelka sama o to starati, aby její odvolání skutečně v této lhůtě bylo na příslušném místě podáno.

Poněvadž naříkané rozhodnutí zemské školní rady bylo stěžovatelce doručeno dne 8. prosince 1917 a odvolání její došlo k zemské školní radě prostřednictvím ministerstva kultu a vyučování, kam je strana odeslala, teprve 23. prosince 1917, nemohl nejvyšší správní soud shledati, že by odmítnutí odvolání toho jako opožděného se příčilo zákonu a slušelo proto stížnost jako nedůvodněnou zamítnouti.

Č. 103.

Stavební právo: I. * Člen obce, který nenáleží k osobám uvedeným v § 12 stav. ř., není legitimován k rekursu v řízení parcelačním, třeba se dovolával instančních rozhodnutí na ochranu schváleného plánu polohy. — II. Straně nepřísluší právní nárok na výkon úřední moci dozorčí.

(Nález ze dne 10. května 1919 č. 2229.)

Prejudikatura: k II.: nález č. 71 Sbírky a další stálá judikatura nejv. spr. s.

Věc: Max Egon Fürstenberg, držitel panství Křivoklátského (adv. Dr. Julius Jentsch z Prahy) proti Zemské správní komisi král. Českého (za spolužalovaného MUDra Jak. Koutníka adv. Dr. Ign. Arnstein z Prahy) o parcelaci pozemků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná. — Stěžovatel jest povinen, aby spolužalované straně do 14 dnů po doručení nálezu pod exekucí zaplatil útraty řízení před nejvyšším správním soudem zmírněnou částkou 200 K.

Důvody: Podáním ze dne 4. března 1916 zažádal MUDr. Jak. Koutník, lékař v Lánech, u obecního úřadu v Lánech za povolení parcelace pozemků č. kat. 132 a 164.

O žádosti té konáno bylo komisionelní jednání dne 30. června 1916. Při tomto jednání žádali zástupcové Maxe Egona Fürstenberga, aby parcelace upravena byla vzhledem ku hlavním ulicím schváleného plánu polohy obce, aby vody dešťové a splaškové odváděny byly tak, by nestékaly do panských rybníků, a namítali, že měl býti k parcelaci pozván lékař k vyjádření po stránce zdravotní. Proti těmto námitkám vytkl parcelant již při komisionelním jednání, že Max Egon Fürstenberg neměl býti k parcelačnímu jednání zván, ježto jeho pozemky nesousedí s pozemky parcelačními. Výměrem ze dne 20. srpna 1916 dáno bylo parcelantovi podle usnesení obecního výboru povolení k parcelaci mezi